

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via De Notaris, 50 - 20128 Milano - Tel. 02/66595088 - Fax 02/66594670 - e-mail: clfrat@comunioneeliberazione.org

Mediolan, 7 lutego 2018 r.

Drodzy przyjaciele,

jak wiecie, w piątek 2 lutego miałem radość bycia przyjętym przez papieża Franciszka na prywatnej audiencji. Moim pragnieniem było podzielenie się z nim, który przewodzi ludowi chrześcijańskiemu, krokami uczynionymi przez nas po naszym wielkim spotkaniu 7 marca 2015 r. na placu Świętego Piotra.

1. Przede wszystkim opowiedziałem mu o drodze, którą podejmujemy, by czynić coraz bardziej naszym charyzmat otrzymany przez księdza Giussaniego. Wszyscy pamiętacie, jak Papież przywołał nas, abyśmy „podtrzymywali żywym ogień” charyzmatu, poprzez pogłębioną jego personalizację.

2. Następnie raz jeszcze podziękowałem mu za list o ubóstwie na zakończenie Jubileuszu Miłosierdzia, który podyktował treść ostatnich Rekolekcji Bractwa. Wspomniałem zatem o niektórych z wielu inicjatyw będących odpowiedzią na potrzeby osób – ubogich rodzin, osób starszych, imigrantów, osób niepełnosprawnych, itd. – rodzących się w naszym ludzie jako owoc wychowania do darmości, której uczymy się przez gest charytatywny.

3. W nurcie przygotowań do zbliżającego się Synodu Biskupów na temat młodzieży, pokrótce przedstawiłem Papieżowi nasze pełne pasji zaangażowanie na rzecz ich wychowania, zaangażowanie dyktowane pragnieniem odpowiadania na ich potrzebę znalezienia drogi do osiągnięcia pełni, której przecież pragną, czasami bezładnie, czasami podążając za jakimiś wyobrażeniami bądź podejmując próby niezdolne do zaspokojenia serca.

Mogłem dostrzec, jak bardzo papieżowi Franciszkowi leży na sercu słuchanie wszystkich młodych ludzi, wierzących i niewierzących, obojętnych lub poszukujących; dlatego – powiedział mi – zdecydował się zwołać do Rzymu na spotkanie przed Niedzielą Palmową młodych z całego świata, aby osobiście zdać sobie sprawę ze wszystkich ich pytań, zainteresowań, zastrzeżeń i obaw, jakie mają. Możecie wyobrazić sobie moją radość, że mogę współdzielić z nim drogę, którą my przemierzamy z młodymi ludźmi, starając się im pomagać w odzyskiwaniu prawdziwej miłości do siebie i odkrywaniu tego, w jaki sposób Chrystus jest obecny teraz: poprzez spotkanie, jak powiedział nam Papież 7 marca, z fenomenem odmiennego człowieczeństwa, które wzbudza zdumienie i przylgnięcie. Jakąż odpowiedzialność poczułem na sobie za to historyczne zadanie, jakie mamy!

4. Na koniec wspomniałem o wielu spotkaniach i rozmowach z osobistościami przynależącymi do tradycji kulturowych i religijnych różnych od naszej (laickiej, żydowskiej, prawosławnej, protestanckiej, muzułmańskiej, osób niewierzących, itd.), które miały miejsce w ostatnich latach we Włoszech i na świecie, jako próba podejmowania jego zaproszenia do bycia „skupionymi na Chrystusie”, aby żyć jako „Kościół wychodzący”.

Na końcowe pytanie, czy miałby mi coś do powiedzenia, ponieważ nie pragniemy niczego innego, jak tylko kroczyć za nim, Papież odpowiedział: „Chcę tylko podziękować wam za to wszystko, co czynicie”, zachęcając mnie do dalszego kroczenia. Jest to zatem zaproszenie, które odebrałem jako skierowane do mnie i do każdego z was, aby móc wprowadzać w życie słowa księdza Giussaniego: „To poprzez trwanie, życie w kościelnej wspólnotie [...] dochodzi się do takiej pewności i jasności co do prawdy, jakiej potrzebuje człowiek, by stawić czoła życiu” (*Dlaczego Kościół*, Pallottinum, Poznań 2004, s. 250-251).

Pozdrawiając mnie, gdy był już przy drzwiach prywatnej biblioteki, zwrócił się z prośbą, aby nie przestawać modlić się za niego. Jakże nie odczuwać pełni przynaglenia wobec takiej prośby: prosimy Ducha Chrystusa zmartwychwstałego, aby pomagał mu dźwigać ciężar całego Kościoła! Z całą świadomością i miłością, do jakich jesteśmy zdolni, podejmijmy ten apel, by prosić Pana, aby nigdy nie zabrakło mu Jego łaski dla realizacji powierzonego mu zadania bycia Jego świadkiem wobec wszystkich narodów, jak nam to pokazuje każdego dnia.

W związku z tym korzystam z okazji, by polecić wam podjęcie propozycji, jaką papież Franciszek skierował do wszystkich pod koniec rozważania na „Anioł Pański” w ubiegłą niedzielę: „W obliczu tragicznego przedłużania się sytuacji konfliktów w różnych częściach świata, zachęcam wszystkich wiernych do udziału w specjalnym Dniu modlitwy i postu w intencji pokoju, 23 lutego, w piątek pierwszego tygodnia Wielkiego Postu. Ofiarujemy go szczególnie za mieszkańców Demokratycznej Republiki Konga i Sudanu Południowego. Podobnie jak przy innych okazjach, zapraszam także braci i siostry niekatolików i niechrześcijan do przyłączenia się do tej inicjatywy w sposób, jaki uznają za najbardziej stosowny, ale razem” (4 lutego 2018 r.).

Z uczuciem wdzięczności za każdego z was i coraz bardziej zdumiony drogą, którą wspólnie podążamy,

wasz

ksiądz Julián Carrón

Handwritten signature of Julián Carrón in black ink, written in a cursive style.